

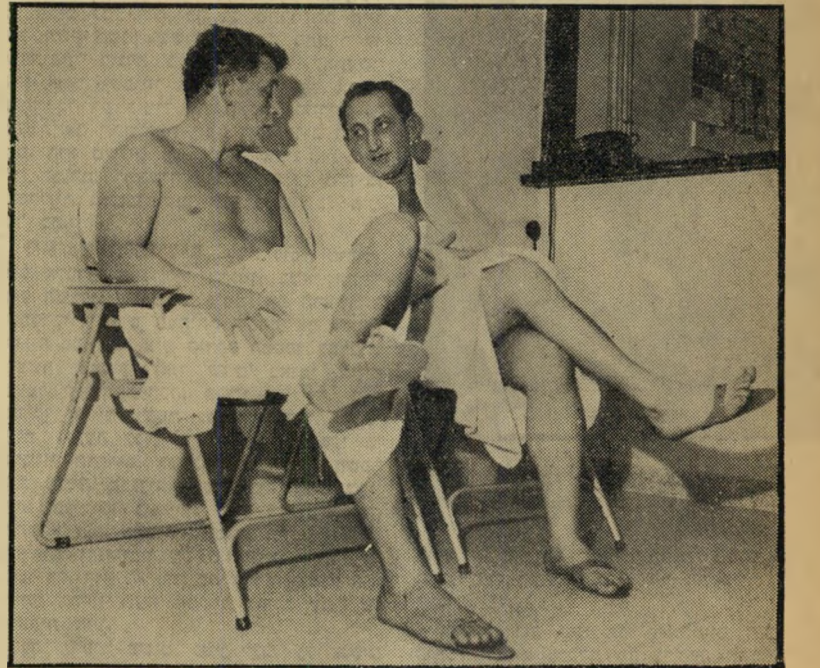
אך הפישפש עלה למטה?

בעצם המשא-ומתן, שניציגי מפא"י ערכו עם נציגי אגודת ישראל, על הימנעותם של האחרונים בהצבעה על ביטול המימשי עזב צבאי, קם לפתע אחד מאנשי מפא"י, עזב את ההדר, שר האוצר לוי אשכול השניח האגודה, הרב יצחק מאיר לוי. הוא התכופף ולחש על אוזנו: "הנה, אתה רואה, הוא יצא להדליף את פרטי שיחתנו"...

פרקליט מהזו תלאביב, אליה הסתגן בדרכי רמאות וזיופים... לא הייתי מבקש פרס זה, ברם החלטתי לממש זכותי זו הואיל וקציני משטרה מסויימים, בצירוף פרקליטות מחוז תלאביב, העניקו לי על פעלי זה "ציון לשבח" בביום משפטי סרק נגדי.

איך מסתפרים העתונאים?

על מנהגי התספורת של כמה מעורכי ה"עתונים" בארץ, סיפר לאחרונה בעל מספרה

יעקוב אנמון ואריק לביא - הנשים סירבו להתפשט

תל-אביבי, המשרת את מרבית עורכי ה"עתונים" בתלאביב. הקלות הנוח ביותר הוא כפי שמסתבר, עורך מעריב אריה "שיק" דינסצ'יק, שאינו מקפיד כלל על הסרוק. תו, מבקש רק שהטיטול בו יהיה מהיר. בדרך כלל הוא פושט את רגליו ומניח אותן על הקערה שממול לכסאו. גם עורך הארץ, גרשום שוקן, אינו גורם לבעיות מיותרות בעת תספורת קרחתו. עורך הצופה, שבתאי דניאל, מסתפר בקביעות בימי שישי, לכבוד השבת. העתונאי היחיד ה"גורם צרות לבעל המספרה הוא אורי קיפרי, העתונאי הקשיש בעל ההופעה החיצונית המהודרת. הוא מסרב להתחן בתור, גם אם המקום גדוש לקוחות, ואינו חוסך הערות ביקורתיות על טיב עבודתו של הספר... שעה שהיומון דבר יצא בהתקפת מחץ על עתון משרד-הבטחון ב"חנה, בשל פירסום רשימה אוהדת על יוסף גבלס, פירסם את מאמרו של דובר ההסתדרות אליהו לוי על הנושא. איש מחברי מערכת דבר לא ידע כי בעצם הם פוגעים בעצמם. האיש שפירסם את הכתבה על גבלס בבחנה, ושחתם עליה בשם דוד רוזן, לא היה אלא סופר דבר יואל מרי כום... בתוכנית של התוכנית החדשה במועדון התיאטרון החיפאי, היסטוריה ב"גרוש, טרח מחבר התוכנית דן אלמגור להגיש גם אינציקלופדיה שימושית על דמויות הנזכרות בתוכנית ושאינן נזכרות בה. בין השאר מופיעות ההגדרות הבאות: אתא תורק - מחסל השביתה התורכית, הידועה גם בשם "שביתה אתא"; דיוגנס - פילוסוף יחני (לא אפלטון! היו כמה!) גר בחייה. נעלם ברגע שמששה דיון הת-חיל להזיז חביות כבדישים; פייר לרי וואל - גיבור שיר הילדים הפולקלוריים טי "לאהואל אין בכלל!"; יצחק בן אהרון - כותב מאמרים בדבר. שום דבר; דויד בן-גוריון - מנהיג פועלים אהוב

חיים חפר בעיסוי במלון "שרתון"

הנגרים יכתבו שירים

(מ): אבא אבן - אנוש עתיר גיבי שפר נוספי אשגרת לשון פלטין ומעללים מסולאי תפארה יוקדת בהזון נצחים. מבסוט מה- ישיש; יוסף אלמוגי - בעל התיאוריה: "המדינה לפילוסופים"; בנימין גלאי - סופר שהצטיין בעברית קלה ובקצב הכתבה. מחבר הפואמה העממית הבשומה, שזכתה לתפוצה המונית: "דע את הביוב בחיפה עירך."

איך להכין נעליים לזיוה?

האופנה האחרונה בין גברי הבורמה ה"תלאביבית", הוא ביקור במועדון הבריות העירוני, הנמצא במרתף מלון שרתון. מר"ח הוצעה שבמקום והסאונה הפינית, ה"עיסויים" ושאר מכשירי ההתעמלות עוזרים לאמני ישראל לשמור על משקל תקין. ב"דרך-כלל הולכת הבורמה למרחץ בצחא, בהנהגתו של האמרגן פרקו תורג'מן. עתה ניתן לצפות שחיים חפר ייצור פו"מון על עיסויים, אריק לביא יסיר אותו והאמרגנים ימכרו אותו. ארגון קבוצה דומה של נשות הבורמה לא הצליח. לעומת זאת הביעה אשת הנשיא, רחל ינאית, את רצונה לבקר במקום, ובעלי המועדון מת"ייגעים אם לתת לה לרחוץ לבד או עם שאר המבקרים... השחקן-מלחין זמר" במאי שמעון ישראלי בטוח שבמאי ה"קולנוע השבדי אינגמאר ברנמן גנב ממנו רעיון לסרט. אחרי שחזה בהצגת סרטו של ברנמן הלילה הערום, הגיב שמעון: "זהו פלאגיאט של ברנמן על לחם ושעשועים שלי"... אגב, שמעון אינו היחיד שברנמן גונב ממנו רעיונות. הצייר יגאל תומרקין תיכנן בשעתו להשמיע כמוסיקת רקע לסרט אמנותי שהוא מייצר את הקונצרטו לצילו סולו של יוהאן סבסטיאן באך. אך בעת שהלך לחזות סרטו של ברנמן מבעד לזכוכית האפלה, גילה להפתעתו שברנמן סחב לו את המנ"גינה... בעקבות הופעתו בתפקיד נושא מכתבים, במחזהו של חנוך ברטוב בתיאטרון זוסא, זכה שחקן התיאטרון מאיר ינאי להצהרה מפי הדרה שלו: "אתה יותר ממני מכתבים לא מקבל. אתה עושה זאת בעצמך יותר טוב"... לקראת תצוגת אופנת בגדי הים של 1963, יוצבו מארגני התצוגה בפני בעייה חמורה - השגת זר"גות נעליים הולמים לדוגמנית זיוה שמו"רת. כיוון שמספר נעליה של זיוה הוא

שייקה אופיר ועמום בנן - ורעיית הנשיא תבוא לבקר

41, מספר נדיר בנעלי-גשים, קשה היה למצוא אימומים מתאימים ליצירת נעליים לפי מידותיה... סנדלרי ישראל עומדים לתגוב בקרוב מארע גדול: רז'ה ויוויה, מלך הסנדלרים מצרפת, מי שהיה בזמנו המתכנן הראשי של נעלי בית דויר, עומד להגיע לסיר בארץ, בו ידריך גם את ה"סנדלרים המקומיים. הכבוד הגדול נפל ב"חלקם של הסנדלרים בשל ידידותו של מלך הסנדלרים לצייר מארק שאגאל, אשר שיכנע אותו שיש צורך דחוף בביקור ב"ארץ... הזמרת-הססודונטית הכושית קר" למה ג'ונס, העמידה במצב בלתי נעים את אחד המדריכים בתערוכת ואן-גוך. קר" לטה, שנכנסה לתערוכה ימים אחדים לפני נעילתה, הבחינה באחד המדריכים המסתכל לעברת. אחרי ההחליט כי היא משתלמת מבני אפריקה, ניגש אליה ושאל באנגלית: "אולי את רוצה שאסביר לך על התערוכה ומי הוא ואן-גוך?" קרלטה הסתכלה עליו, השיבה בעברית צחה: "אני יודעת. אתה בטח חושב שאני אפריקאית. אבל אני אמריקאית ותלמידת אוניברסיטה". לחיזוק טע"נתה הוסיפה היא למדריך הנבוך הרצאה מקיפה על ואן-גוך וציוריו... זמר אחי, שגילה את אחד מסודותיה, הוא מאכס (טדי ריי) לב, שסיפר השבוע כיצד הצליח לא לשכוח עברית משך שמונה השנים בהן הסתובב בעולם. הוא היה כותב את מילות השירים הצרפתיים שלמד - באותיות ע"ב ריות ובניקוד. כשיעזוב הפעם את הארץ, הוא לוקח עמו כאמרגן את הצייר הישראלי משה (מקסי) כהן, כנר שאוכל גם ל"דבר עברית". הוא מסביר... זאב סחר, בעל חברת התצוגות אולימפיה, ה"עומד לערוך תצוגת מכוניות בינלאומית בגן בית-צינוניאמריקה בתלאביב, שיגר בקשה לחברת פורד באנגליה, לשלוח לו דגמי מכוניות ישנות ותדושות לתצוגה. כעבור זמן קצר קיבל מיברק: "דגמים של המכ"ר ניות בדרך". כאשר הגיע אישור ממל חיפה כי המכוניות נמצאות בנמל, נטל מר סחר מכונית משא ויצא לנמל לקבל את המכ"ר ניות. להפתעתו, התברר לו כי במקום דגמי מים בגודל מקורי, שלחה לו חברת פורד חבילה קטנה שהכילה עשרות דגמים מיני-אטוריים, המשמשים כצעצועים.

פסוקי השבוע

- פנן שרה-בטחון, שמעון פרס, בפגישה עם כתיביונערי: "עם שיש לו כוח צבאי חזק, הוא עם שיש לו תרבות גבוהה והשכלה רחבה."
- הנ"ל, באותה הזדמנות, על המימ" של הצבאי: "לכל עם יש בעיות מיעוט, כ" גון היתודים ברוסיה, או הקומוניסטים ב" אמריקה."
- פרופסור עמום דה-ישיש: "העולם מתחלק בין אלה החולמים על אר"ניים ואלה החולמים על קאדילאק."
- שר החינוך אבא אבן, על ועידת זינה לקידום ופיתוח מדינות חד-שות: "הופעת משלחת ישראל בוועידה הרי" מה את קרנה של ישראל בעיני כל המש"תתפים. חברי המשלחת הופיעו בעשרות מסובות, והשאירו רושם רב."
- יעקב אזולאי, נשיא בית-המשפט המחוזי בחיפה: "ריקודי הטחיסט, קולנוע ובתיקה מהחים גורם בלתי מבוטל בדחי"פת הנוער בן ימינו למעשי פשע."
- ח"כ מפא"י דויד הכהן: "אני אוהב מאוד אמנים וסופרים. יש לי ספר ויש לי תמונה בבית."
- במאי הקולנוע ההודיבדוי ג'ורג' סטיבנס, לחברי להקת עינבל, המופיעים בסרטו הסיפור הגדול ביותר ש"סופר אייפנס: "אתם אינכם דומים לשחקני הוליווד, והלאהי ולא תידמו להם לעולם."
- מבקר התיאטרון חיים גמזו, בביקורת על הנסיכה האמריקאית: "הרפלי" קות השאירו אחריהן עקבות כספיות בונה, החורשות במימיו תלמים כסופים מוצה, לים ועכורים, לאור היכבובו של סחר חיוור ונכלם, הנכסף למילת אהבה."